26/02/2020

Η Δοξολογία στο Ιάσιο και η έναρξη της Επανάστασης

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

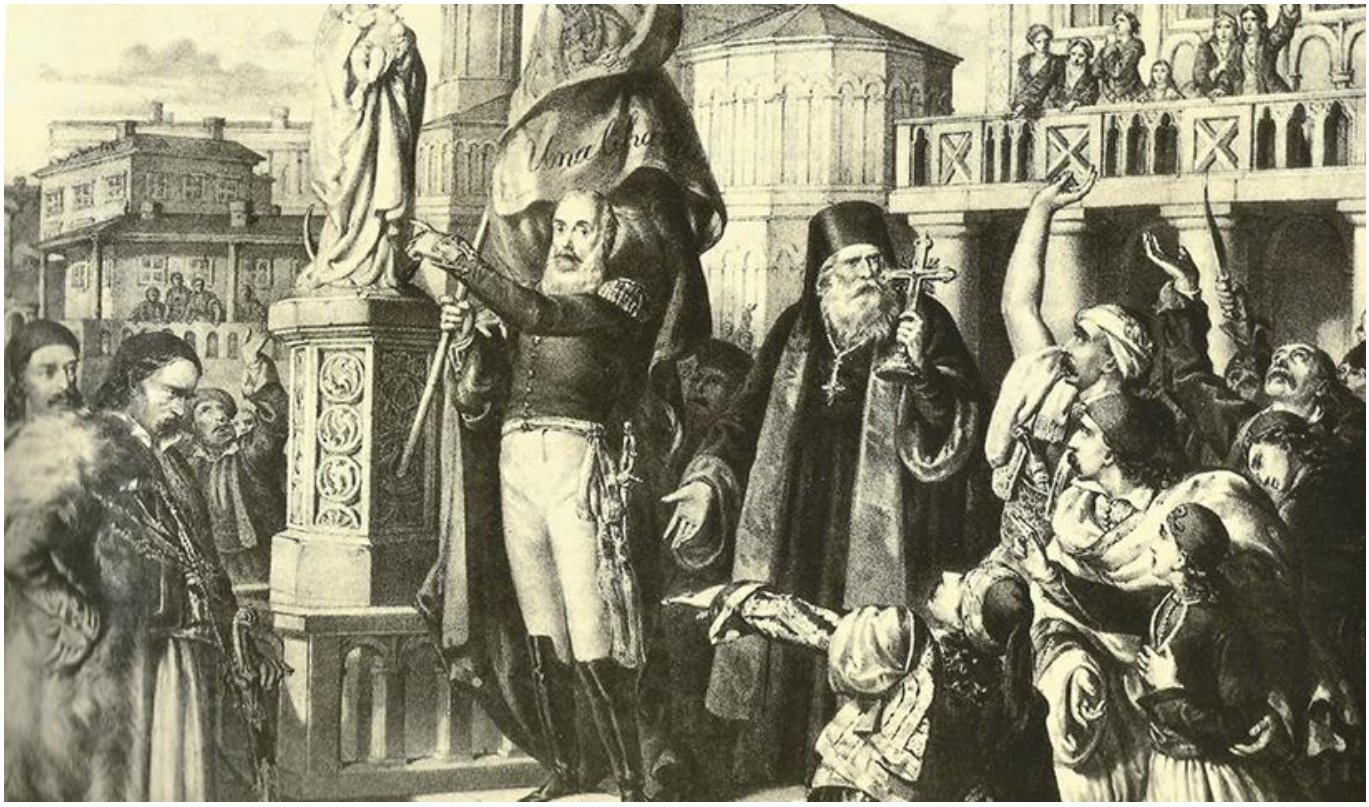

Στις 26 Φεβρουαρίου 1821 στο ναό των Τριών Ιεραρχών του Ιασίου τελείται δοξολογία και ο Μητροπολίτης Βενιαμίν ευλογεί τη σημαία της Επαναστάσεως με έμβλημα το Σταυρό, την εικόνα των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και την επιγραφή «Εν τούτω Νίκα», και από την άλλη τον μυθικό φοίνικα με τη φράση «Εκ της τέφρας μου αναγεννώμαι».

Στη συνέχεια ο Βενιαμίν περιέζωσε τον Αλέξανδρο Υψηλάντη με το ξίφος του, κατά το βυζαντινό τυπικό, ενώ οι στρατιώτες και το πλήθος άρχισαν να τον επευφημούν ενθουσιωδώς. Στη συνέχεια όλοι έδωσαν τον όρκο, μέσα σε βαθιά συγκίνηση αλλά και ενθουσιασμό, για την ελευθερία της πατρίδας!

Ο ενθουσιασμός των Ελλήνων της Βεσσαραβίας και της Νότιας Ρωσίας διαδόθηκε παντού και εμψύχωσε όλους τους Έλληνες, υποδεικνύοντάς τους το υπέρτατο καθήκον προς την υπόδουλη Ελλάδα.

Στις 6 το απόγευμα της 22/2/1821, φορώντας τη στολή του Ρώσου στρατηγού, για να έχει πιο εντυπωσιακά αποτελέσματα, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης είχε περάσει τον

Προύθο με μικρή συνοδεία. Εκεί τον υποδέχτηκε η φρουρά του ηγεμόνα με 200 ιππείς, και συναντήθηκε με τους ομογενείς ηγέτες Ι. Ρίζο και Μιχ. Σούτσο.

Στις 24 Φεβρουαρίου ο Υψηλάντης κυκλοφόρησε την περίφημη Προκήρυξη της Ανεξαρτησίας, με τίτλο Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος, που καλούσε το Έθνος σε απελευθερωτική επανάσταση: «Η ώρα ήλθεν, ω άνδρες Έλληνες! Προ πολλού οι λαοί της Ευρώπης, πολεμούντες υπέρ των ιδίων δικαιωμάτων και της ελευθερίας αυτών, μας επροσκάλουν εις μίμησιν. Οι φωτισμένοι λαοί της Ευρώπης, πλήρεις ευγνωμοσύνης δια τας προς αυτούς των προπατόρων μας ευεργεσίας, επιθυμούσι την ελευθερίαν της Ελλάδος». Και κατέληγε:

Ας καλέσωμεν λοιπόν εκ νέου, ω ανδρείοι και μεγαλόψυχοι Έλληνες, την ελευθερίαν εις την κλασσικήν γην της Ελλάδος! Εις τα όπλα λοιπόν, φίλοι, η πατρίς μας προσκαλεί!
Στο Ιάσιο της Μολδοβλαχίας οι τοπικοί άρχοντες (Έλληνες Φαναριώτες) διευκόλυναν τον Υψηλάντη στις κινήσεις του. Εκεί συγκρότησε με νεαρά άτομα, κυρίως σπουδαστές και φοιτητές, τον Ιερό Λόχο, με τον οποίο έδωσε σκληρή μάχη εναντίον των Τούρκων στο Δραγατσάνι, συνελήφθη από τους Αυστριακούς και κλείστηκε στα υγρά μπουντρούμια από όπου αποφυλακίστηκε με παρέμβαση του Τσάρου της Ρωσίας με κλονισμένη την υγεία και πέθανε τρεις μήνες μετά στη Βιέννη, εγκαταλελειμμένος, στις 19/1/1828 σε ηλικία μόλις 36 ετών, χωρίς να προλάβει να δει την ολοκλήρωση του σχεδίου του και να βαδίσει στα ελεύθερα ελληνικά χώματα…

Πηγή: Pontos-news.gr/Τάσος Κ. Κοντογιαννίδης